

φ(εί)σουν (εί)ς τήν (εί)ρήνη[ν] ¹⁵ / δίχως ὅμως καὶ αὐτός νὰ τοὺς δίδῃ
 εἴτ(εί)αν. (εί)δὲ ἀλλέως ἔχ(ει) νὰ γλωμ.¹⁶ / πισθῇ¹ ὅποιος τὸν π(ει)ράξη
 ὡρίς αἴτ(εί)αν. καὶ ἔστω.

/ θωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστῶς mr.

τ. 15-16 Προϋπόθεση για την επιβολή ποινής είναι η προσβολή να μη
 καιολογείται ή προκαλείται από τη συμπεριφορά του παδόντος.

Πρβλ. ΕΚΣ, σσ. 213, 214, 226 και τα Θ. 6(1639), 14(1651) § 3, 26(1690) § 4,
 28(1691-92) § 1, 46(1746) §3 (ό.π., σσ. 270, 278, 299, 306, 357).

260

1778/IV/2

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φφ 114v-115r

σχ. 254-255, 257-258, 262· πρβλ. 276

Πρακτικό. Αγωγή κατά διαχειριστή συντροφίας για δαπάνες δια-
 τροφής. Ένσταση εκκρεμοδικίας στο δευτεροβάθμιο τρανσυλβα-
 νικό δικαστήριο. Η απόφαση των αιρετών κριτών για εκκαθάριση
 συντροφίας δημιουργεί δεδικασμένο. Αναβολή.
 Κληρονομικά μερίδια ορφανών.

¹⁸ / 1778: τῇ: 2: ἀπριλίου - κατὰ τὸ νέον.

¹⁹ / Ἦλθεν ὁ Μήχαελ Μῆλερ καστριανός, δ(εί)χνωντάς μας καὶ τήν πλ(ει).²⁰ /
 ρεξουσιότιτα ὁποῦ τοῦ ἔδωσεν ἡ Ζαμφύρα Μπακὰν, καὶ ἐξ(εί)τ(ει).²¹ /
 σεν μέ προτεστάτζιον ἀπὸ τὸν Δημήτριον Κῶσμα, ἀπὸ τὸ ²² / ἔχ(ει)ντης
 φω(ρίνια) ρενένσια RF 300"- ἤγουν τρ(ει)ακόσια, διὰ ζωοτροφ(εί)αντης
²³ / κράζωντάστον καὶ (εί)ς τὴν κρίσιντου. τὸν ὁποῖον ἐροτῶνταστον διὰ
 νὰ ²⁴ / ἀποκριθῇ, ὁ ὁποῖος ἀπεκρίθ(ει), καὶ ἐπρόσφερεν, τὰ γρᾱμματάτων
²⁵ / ὁποῦ (εί)ς τὸ ἐραιτόκριτον κριτ(εί)ριον ἔδωσαν, καὶ τοὺς ἐτελ(εί)ωσαν.
²⁶ / καὶ ὅσον δὲν πάρ(ει) <τέλος> ἡ αὐτῇ ὑπόδεσης, κανένα ἄσπρο ²⁷ /
 δὲν δίδ(ει). ἐπ(ει)δήτης ἔδωσαν τὰ Ἰδια [ενν. «γράμματα»] καὶ (εί)ς τὴν
 ὑψιλωτάτην {κα} // καμάραν, καὶ καρτερ(εῖ) τὴν ἀπόφασιν. (εί)δὲ διὰ τὰ
 ὀρφανὰ ὡς ² / καθὼς τὸ εὔρ(ει) εὔλογον ἢ κουμπανία.

³ / ἀπόφασις

⁴ / ἐγνωρίσθ(ει) διὰ πλειρεξούσιος, ὁ Μήχ<α>ελ Μῆλερ τῆς Ζαμφύρας
 Μπακὰν, ⁵ / διὰ δὲ τὸ ζ(εί)τ(ει)μα τῶν τρ(ει)ακοσίων φιορηνίων ἀπὸ
 τὸ ἔχ(ει)ντης, μὲ ⁶ / τὸ νὰ ἐσυκώθῃ ἡ κρίσις ἀπὸ τὴν κουμπανίαν, μὲ
 δελμπερᾶτον, ⁷ / καὶ πρὴν νὰ ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὴν Καμάραν, αὐτοδελῆτως
 καὶ ⁸ / τὰ δύο μέρει ἐδιάλεξαν ἐραιτοκριτὰς, ὡς διαλαμβάν(ει) τὸ ὑπό-

γραμ⁹/ᾱτων¹, οἱ ὅπιοι ἐραιτοκριταῖ τοὺς ἀποφάσισαν τὴν ὑπόδεσίντων.
¹⁰/ καὶ ἐδώθ(ει) ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Δημήτρη Κῶσμα (εἰς) τὴν Καμάραν
¹¹/ ἡ ὁποία Καμάρα μᾶς τὰ ἐκοινολόγησεν (εἰς) τὰς 10: μαρτίου, ἐρο:¹²/
 τῶντασματος ἐάν οὕτως ἔχουν. ὅπου καὶ ἀποκρίθ(ει)μεν, καὶ ἔως οὗ δὲν ¹³/
 ἀποφασισθ(εἰ) ἀπὸ τὴν Καμάραν, ἢ νὰ ἔχη τὸ κύρος ἡ κρί:¹⁴/σις² των, ἢ
 ὄχι, δὲν ἀποφασίζωμεν νὰ δωθοῦν. διὰ δὲ τὰ παιδιὰ ¹⁵/ νὰ τοὺς δωθοῦν τὸ
 διατεταγμένον τους καὶ ἔστω.

¹⁶⁻²⁰/ θωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστὼς mr, Μανικάτης σαφράν(ος) mr,
 κυρήτσης χατζή τύχ(ου), Κόνσταντινος Ἀρπασίς mr, Γεώργιος Ἰωάνν(ου)
 μάρκ(ου) mr, γεοργίς βελλερᾶς [μον.], Ἰωάννης Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) καπε-
 τάνος mría.

στ. 19-23 Κατάδεση αγωγῆς δια πληρεξουσίου για την καταβολή δαπα-
 νών διαβιώσεως ἀπὸ τον διαχειριστή συντροφίας, στην οποία μετέχει η
 ἐνάγουσα (αν. εγγρ. 257-258).

στ. 23-1[φ 115r] Ο ἐναγόμενος επικαλεῖται τὴν ἀπόφαση των αἰρετῶν
 κριτῶν για τὴν ἐκκαθάριση των λογαριασμῶν τῆς συντροφίας καὶ προ-
 βάλλει, ὡς αἰτιολογία για τὴν ἀρνήσή του νὰ καταβάλλει στην ἐνάγουσα
 οἰοδὴποτε ποσό ἀπὸ τὸ εἰσπρακτικὸ τῆς μερίδιο, τὴν ἐκκρεμοδικία ἐνώ-
 πιον τοῦ Θησαυροφυλακίου, ποὺ ἀφορᾷ στο κύρος τῆς ἀποφάσεως των
 αἰρετῶν κριτῶν.

στ. 4-13 Το Κριτήριο, δεχόμενον τοὺς ἰσχυρισμούς του ἐναγομένου,
 ἀναβάλλει τὴν κατ'ουσίαν ἐκδίκαση τῆς αγωγῆς, με τὸ αἰτιολογικὸ τῆς
 ἐκκρεμοδικίας. Διατάσσει, ἀφ' ἑτέρου, τὴν καταβολή των μεριδίων των
 ὀρφανῶν.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι: α) ἡ κατάδεση προσφυγῆς στο Θησαυρο-
 φυλάκιο (στ. 6) ἀναστέλλει τὴν πορεία τῆς δίκης στο Κριτήριο· β) ἡ
 υποβολή τῆς διαφορᾶς σε αἰρετοκρισία μποροῦσε νὰ γίνῃ πρὶν ἀπὸ τὴν
 πρώτη συζήτηση τῆς ἐφέσεως (εγγρ. 244 στ. 27)· γ) ὅτι ἡ ἀπόφαση των
 αἰρετῶν κριτῶν ἴσχυε αὐτοδικαίως³. Ἡ προσφυγή στο Θησαυροφυλάκιο
 ἀφοροῦσε μόνον τὴ γνησιότητα των ἀντιγράφων ποὺ εἶχαν υποβληθεῖ σε
 αὐτό (εγγρ. 257).

1. Το ἐγγράφο ποὺ υπέγραψαν, δηλαδὴ τὸ συνυποσχετικὸ αἰρετοκρισίας –
 «ὁμολογία» (βλ. εγγρ. 257 στ. 6).
2. Ἡ ἀπόφαση για τὸ κύρος τῆς αἰρετοκρισίας.
3. Βλ. αν. εγγρ. 257, σημ. 3.